УНІВЕРСИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ СЛУЖБИ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
АКАДЕМІЯ АДВОКАТУРИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ СУДОВИХ ЕКСПЕРТИЗ
КИЇВСЬКИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ЕКСПЕРТНО-КРИМІНАЛІСТИЧНИЙ ЦЕНТР
МВС УКРАЇНИ
ПРИВАТНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ЄВРОПЕЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
МІЖНАРОДНИЙ ІНСТИТУТ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ КРАЇН СХІДНОЇ ЄВРОПИ
(ЛАТВІЯ)
АПАРАТ ПАРЛАМЕНТУ АЗЕРБАЙДЖАНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ
ВІДДІЛ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ І КАДРОВИХ ПИТАНЬ

До 100-річчя навчального закладу

РЕФОРМУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ: КРИМІНАЛЬНІ ПРОЦЕСУАЛЬНІ ТА КРИМІНАЛІСТИЧНІ АСПЕКТИ

Присвячена пам'яті професорів
В. П. Бахіна, В. К. Лисиченка, І. Я. Фрідмана

Ірпінь
2019

УНІВЕРСИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ СЛУЖБИ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
АКАДЕМІЯ АДВОКАТУРИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ СУДОВИХ ЕКСПЕРТИЗ
КИЇВСЬКИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ЕКСПЕРТНО-КРИМІНАЛІСТИЧНИЙ ЦЕНТР
МВС УКРАЇНИ
ПРИВАТНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ЄВРОПЕЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
МІЖНАРОДНИЙ ІНСТИТУТ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ КРАЇН СХІДНОЇ ЄВРОПИ
(ЛАТВІЯ)
АПАРАТ ПАРЛАМЕНТУ АЗЕРБАЙДЖАНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ
ВІДДІЛ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ І КАДРОВИХ ПИТАНЬ

До 100-річчя навчального закладу

РЕФОРМУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ: КРИМІНАЛЬНІ ПРОЦЕСУАЛЬНІ ТА КРИМІНАЛІСТИЧНІ АСПЕКТИ

Присвячена пам'яті професорів
В. П. Бахіна, В. К. Лисиченка, І. Я. Фрідмана

Ірпінь
2019

УДК 343.21(477)(063)
ББК 67.9(4Укр)я431
П68

Рекомендовано до друку Вченою радою Навчально-наукового інституту права Університету державної фіскальної служби України (протокол № 10 від «10» квітня 2019 року)

Організаційний комітет конференції

ГОЛОВА:

Пашко Павло Володимирович, ректор Університету ДФС України, д.е.н., професор, заслужений діяч науки і техніки України.

ЗАСТУПНИКИ ГОЛОВИ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО КОМІТЕТУ:

Цимбал Петро Васильович, проректор з наукової роботи Університету ДФС України, д.ю.н., професор, заслужений юрист України;

Чернявський Сергій Сергійович, проректор Національної академії внутрішніх справ, д.ю.н., професор, заслужений діяч науки і техніки України;

Фальченко Леонід Сергійович, проректор з наукової роботи Національної академії Служби безпеки України, к.ю.н., доцент

Рувін Олександр Григорович, директор Київського науково-дослідного інституту судових експертиз, к.ю.н., заслужений юрист України

ЧЛЕНИ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО КОМІТЕТУ

Власова Ганна Петрівна, завідувач кафедри кримінального права, процесу та криміналістики ПВНЗ «Європейський університет», президент ГО «Фундація науковців та освітян», д.ю.н., професор

Погорецький Микола Анатолійович, завідувач кафедри правосуддя юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, д.ю.н., професор, заслужений діяч науки і техніки України

Топчій Василь Васильович, директор Навчально-наукового інституту права Університету ДФС України, д.ю.н., професор, заслужений юрист України

Бондик Валерій Анатолійович, представник Міжнародного інституту захисту прав людини країн Східної Європи (Латвія)

Гасимов Зія Альфугар, головний радник відділу Державної служби і кадрових питань Апарату Парламенту Азербайджанської Республіки, доктор філософії по юридичним наукам

Козіянчук Володимир Вячеславович, перший заступник директора Київського науково-дослідного експертно-криміналістичного центру МВС України

Колесник Валерій Аркадійович, д.ю.н., професор кафедри кримінального процесу та криміналістики Академії адвокатури України

Антонюк Анастасія Борисівна – к.ю.н., доцент кафедри, заступник завідувача кафедри кримінального процесу та криміналістики Університету ДФС України

Линник Олена Валеріївна – к.ю.н., доцент кафедри, відповідальна за роботу НТСК кафедри кримінального процесу та криміналістики Університету ДФС України

Омельчук Любов Василівна – к.ю.н., доцент кафедри, заступник завідувача кафедри кримінального процесу та криміналістики Університету ДФС України

Реформування кримінального провадження в Україні: кримінальні процесуальні та криміналістичні аспекти : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції присвяченої пам'яті професорів В. П. Бахіна, В. К. Лисиченка, І. Я. Фрідмана, 19 квітня 2019 року. – Ірпінь : Університет ДФС України, 2019. – 504 с.

УДК 343.21(477)(063)
ББК 67.9(4Укр)я431

© Університет державної фіскальної служби України, 2019

ЗМІСТ

Секція 1. Кримінальна процесуальна діяльність в Україні

Gasimov Z. A., Yatsyk T. P.
INTERNATIONAL STANDARDS OF FAIRNESS
OF CRIMINAL JUSTICE AND THE PROBLEMS OF THEIR
IMPLEMENTATION IN THE LEGISLATION OF THE UIS'S
COUNTRIES, IN PARTICULAR OF UKRAINE..... 15

Kalhanova O.
PRINCIPLES OF THE INTERNATIONAL POLICE COOPERATION.... 19

Андрейченко В. Р.
ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ПРАВОВОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ
УЧАСТІ ПОТЕРПІЛОГО У КРИМІНАЛЬНОМУ
ПРОЦЕСУАЛЬНОМУ ДОКАЗУВАННІ..... 23

Анісковець А. О.
ОСОБЛИВОСТІ ЗМІНИ РОЗМІРУ ЗАСТАВИ НА СТАДІЇ
ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ 26

Арутюнян А. В., Сивко К. Р.
ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ
ЩОДО НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ..... 31

Бабій Д. В.
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ДІЯЛЬНОСТІ
ПРАЦІВНИКІВ СУДОВИХ ОРГАНІВ 35

Безносюк Т. Є., Карпин Н. П.
СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ДІЯЛЬНОСТІ З РОЗСЛІДУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ 39

Безух І. Ю.
РОЛЬ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ СТАНДАРТІВ
У ЗАСТОСУВАННІ ЗАХОДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ 42

Береженна О. Ю., Кулаківська Т. І.
ПЕРСПЕКТИВИ ЗАПРОВАЖЕННЯ ІНСТИТУТУ МЕДІАЦІЇ
В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ УКРАЇНИ 46

Богатирьов І. Г.
ПОГЛЯДИ ДЕЯКИХ ЗАРУБІЖНИХ ВЧЕНИХ НА ВИРОК ЯК
ВИДОВУ КАТЕГОРІЮ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ 51

Василинчук В. І., Никифорчук Д. Й.
КРИМІНАЛЬНІ ПРОЦЕСУАЛЬНІ АСПЕКТИ ПРОВЕДЕННЯ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ ТА ШЛЯХИ ЇХ УДОСКОНАЛЕННЯ 54

Вереша Р. В.
ЮРИДИЧНА ФОРМА ТА ЗНАЧЕННЯ ПРЕЗУМПЦІЇ НЕВИНУВАТОСТІ 58

Васека В. А., Ковальова В. В.
ІНСТИТУТ ЕКСТРАДИЦІЇ В УКРАЇНІ 62

Власова Г. П.
РЕФОРМУВАННЯ ОРГАНІВ КРИМІНАЛЬНОЇ ЮСТИЦІЇ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ 66

Вознюк А. А.
ОБВИНУВАЧЕННЯ НЕ МОЖЕ ҐРУНТУВАТИСЯ НА ПРИПУЩЕННЯХ ЯК АРГУМЕНТ У ВИЗНАННІ НЕКОНСТИТУЦІЙНОЮ СТАТТІ 368-2 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ 70

Галаган В. І., Удовенко Ж. В.
РОЛЬ СУДУ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ПРАВ ОСОБИ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ 76

Герасименко Л. В., Тихонова О. В.
ПОВЕРНЕННЯ АКТИВІВ, ОДЕЖРАНИХ ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ: ОКРЕМІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ 80

Горбачевський В. Я.
СУД ПРИСЯЖНИХ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ СТАНОВЛЕННЯ ТА ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ 83

Горпинич Л. І., Прус М. І.
КРИМІНАЛЬНА ПРОЦЕСУАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ В УКРАЇНІ 87

Гриценко В. В.
УЧАСТЬ УКРАЇНИ В МІЖНАРОДНОМУ СПІВРОБІТНИЦТВІ У БОРОТЬБІ ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ 90

Грібов М. Л.
ПРАВОМІРНЕ ВИКОРИСТАННЯ НЕПРАВДИВИХ ВІДОМОСТЕЙ ДЛЯ ВИКОНАННЯ ЗАВДАНЬ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ 94

Дейнега Б. М., Дідок М. В.
ОСОБЛИВОСТІ ЗАЛУЧЕННЯ ЕКСПЕРТА
У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ 98

Дідківська Г. В.
КРИМІНАЛЬНЕ ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО
СЬОГОДЕННЯ 103

Дорошенко Ю., Барановська В.
ПРАВООХОРОННА ФУНКЦІЯ ДЕРЖАВИ:
ПОНЯТТЯ ТА ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА 106

Єрьоменко І. В.
СПІВВІДНОШЕННЯ ВЗАЄМОДІЇ У КРИМІНАЛЬНОМУ
ПРОВАДЖЕННІ ТА ПРОЦЕСУАЛЬНОГО КЕРІВНИЦТВА
ДОСУДОВИМ РОЗСЛІДУВАННЯМ 11

Єрьоменко Д.
КРИМІНАЛЬНІ ПРОЦЕСУАЛЬНІ ГАРАНТІЇ НЕ ВТРУЧАННЯ
В ДІЯЛЬНІСТЬ ПРОКУРОРА 115

Жаміашвілі І. Л.
ОСОБЛИВОСТІ СПЕЦІАЛЬНОГО
ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ 119

Заєць А. Ю.
ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОГО
АНТИКОРУПЦІЙНОГО БЮРО УКРАЇНИ ЯК ОРГАНУ
ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ 123

Захарова Х. І.
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФУНКЦІЇ ПРОКУРАТУРИ,
ЯК ПРОЦЕСУАЛЬНЕ КЕРІВНИЦТВО
У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ 127

Зінюк І. В., Садовська А. Г.
ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДОСУДОВОГО
РОЗСЛІДУВАННЯ –НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ 130

Іващук А., Тівоненко В.
РОЛЬ ОРГАНІВ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ
У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ 133

Калганова О. А., Горова С. В.
ФОРМИ МІЖНАРОДНОГО
ПОЛІЦЕЙСЬКОГО СПІВРОБІТНИЦТВА 137

Кітаєв І. І.
ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ДИСТАНЦІЙНО ПІЛОТОВАНИХ ПОВІТРЯНИХ СУДЕН ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ УКРАЇНИ 139

Клименко А. А., Каландей В. О.
ПОНЯТТЯ ОБШУКУ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ТА ШЛЯХИ ВРЕГУЛЮВАННЯ 144

Кобзар В. А., Феськова Н. С.
ДІЯЛЬНІСТЬ АНТИКОРУПЦІЙНИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ У ПРОТИДІЇ ТА РОЗСЛІДУВАННІ КОРУПЦІЙНИХ ЗЛОЧИНІВ У СФЕРІ СУДОЧИНСТВА 146

Колесник В. А.
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДОТРИМАННЯ ПРАВ ОСІБ, ЩОДО ЯКИХ ПРОВОДИЛИСЬ НЕГЛАСНІ СЛІДЧІ ДІЇ 151

Колосов О. О.
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РЕФОРМУВАННЯ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ В УКРАЇНІ 156

Комишнюк Ю. О.
ОСОБЛИВОСТІ ДОКАЗУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ, ВЧИНЕНИХ СУБ'ЄКТАМИ ГОСПОДАРЮВАННЯ З ОЗНАКАМИ ФІКТИВНОСТІ 160

Комісарчук А. С.
ОСОБЛИВОСТІ ЗАЛУЧЕННЯ ПЕРЕКЛАДАЧА У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ 164

Курбатова І. С.
ЗАХИСТ ПРАВ ОСОБИ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ У КОНТЕКСТІ ДІЇ ЗАКОНУ ПРО КРИМІНАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У ЧАСІ І ПРОСТОРІ 169

Кухаревич А. В., Невмержицька А. С.
ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ОСІБ, ЯКІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ 174

Лазаренко А. С.
ОСКАРЖЕННЯ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ ЯК ЗАСІБ ЗАХИСТУ ПРАВ ТА ЗАКОННИХ ІНТЕРЕСІВ ОСОБИ 178

Лев Р. В.
ОБСТАВИНИ, ЩО ПІДЛЯГАЮТЬ ЗЯСУВАННЮ
ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ЗЛОЧИНІВ ВЧИНЕНИХ КЕРІВНИКАМИ
ДЕРЖАВНИХ ПІДПРИЄМСТВ ЗА СТ. 191, 209
КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ 183

Лелека В. І.
ЗАСТОСУВАННЯ МЕДІАЦІЇ ЯК ФОРМИ ВІДНОВНОГО
ПРАВОСУДДЯ В КОНТЕКСТІ КРИМІНАЛЬНОГО
ПРОЦЕСУАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ 187

Лисенко В. В.
ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИЯВЛЕННЯ
ФАЛЬСИФІКАЦІЇ ТА ПІДРОБКИ ТОВАРІВ 191

Лугіна Н. А.
ОСОБЛИВОСТІ ВРУЧЕННЯ ПОВІДОМЛЕННЯ
ПРО ПІДОЗРУ ТА ПОРЯДОК ВИКЛИКУ ОСІБ,
ЩО ПЕРЕБУВАЮТЬ У ЗОНІ АТО 195

Любчик Л. В., Довгань В. М.
ПОВНОВАЖЕННЯ ТА ФУНКЦІЇ СЛІДЧИХ СУДДІВ
В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ 199

Матейчик В. О., Шадура А. С.
ПРОБЛЕМИ НОРМАТИВНОГО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ
«КРИМІНАЛЬНЕ ПРОВАДЖЕННЯ» 203

Мілевський О. П., Бугайчук А. А.
ДЖЕРЕЛЬНА БАЗА КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ
БАЛТІЙСЬКИХ КРАЇН: ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ 207

Міщенко О. Л.
НЕГЛАСНІ СЛІДЧІ (РОЗШУКОВІ) ДІЇ В СУЧАСНОМУ
КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСУАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ 212

Нестеренко А. С., Воропай Т. І.
ПОВНОВАЖЕННЯ АДВОКАТА
ПРИ НАДАННІ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ КЛУЄНТУ
ПІД ЧАС ЙОГО ДОПИТУ У ЯКОСТІ СВІДКА
У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ 216

Омельчук Л. В., Девізорова А. І.
ПРОБЛЕМИ ЗБЕРЕЖЕННЯ АДВОКАТСЬКОЇ ТАЄМНИЦІ
ПІД ЧАС КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕНЬ 218

Пилипів І. В.
ОКРЕМІ ПИТАННЯ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПОРЯДКУ ЗАКІНЧЕННЯ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ 223

Потійчук І. М.
ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПОВІДОМЛЕНЯ ПРО ПІДОЗРУ 226

Прокопчук К. В.
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗУМНИХ СТРОКІВ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ ЯК СКЛАДОВА РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА НА ЗАХИСТ ОБВИНУВАЧЕНОГО 229

Редчиць О. В.
РЕАЛІЗАЦІЯ ФУНКЦІЇ ОБВИНУВАЧЕННЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ НА ПІДСТАВІ УГОД В УКРАЇНІ ТА США 233

Сіренко О. В., Ірза А. І.
УЧАСТЬ ЗАХИСНИКА В ДОКАЗУВАННІ В КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕННЯХ ЗГІДНО НОРМ КПК УКРАЇНИ 237

Титула Д. В.
ЩОДО ОХОРОНИ ДЕРЖАВНОЇ ТАЄМНИЦІ ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ 241

Турчина Є. Ю., Ніколаєнко В. О.
ОКРЕМІ АСПЕКТИ ЗАЛУЧЕННЯ ЗАХИСНИКА У КРИМІНАЛЬНЕ ПРОВАДЖЕННЯ ЗА НОВИМ КРИМІНАЛЬНИМ ПРОЦЕСУАЛЬНИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ 244

Фрідман-Козаченко М. М.
ЗДІЙСНЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ У ПОРЯДКУ ПЕРЕЙНЯТТЯ 248

Царенко М. М.
ОСОБЛИВОСТІ ЗАХИСТУ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ ЗА СТ. 190-358 КК УКРАЇНИ 252

Цільмак О. М.
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СЛІДЧИХ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ 255

Чайкун В. М.
КЕРІВНИК СЛІДЧОГО ПІДРОЗДІЛУ, ЯК СУБ'ЄКТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВЗАЄМОДІЇ З ОПЕРАТИВНИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ 259

Чигрина Г. Л.
ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА – ЗАСАДА ЧИ ПРИНЦИП КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ 262

Шахворост А. О.
ПРОБЛЕМА ВИЗНАЧЕННЯ ДОКАЗІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ..... 266

Шевкунов С. В.
ОБШУК ЯК ЗАСІБ ОТРИМАННЯ ДОКАЗІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ УДОСКОНАЛЕННЯ 269

Шкелебей В. А.
ПЕРЕКЛАДАЧ – ЯК УЧАСНИК КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ 272

Юрчишин В. М.
ОБВИНУВАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПРОКУРОРА У ДОСУДОВОМУ РОЗСЛІДУВАННІ НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ 275

Секція 2. Актуальні питання криміналістичної науки

Kovalova D.
TO THE QUESTION OF FORENSIC CHARACTERISTICS OF THE OFFENDER IN CRIMINAL PROCEEDINGS CONCERNING DOMESTIC VIOLENCE..... 280

Edidioung Cyprian Ukpakha
TERORISM AS A CRIME UNDER INTERNATIONAL LAW 284

Александренко О. В.
О ТВОРЧЕСКОМ НАСЛЕДИИ В.П. БАХИНА И ЕГО ВКЛАД В РАЗВИТИЕ КРИМИНАЛИСТИКИ 287

Антонюк А. Б., Тимчук О.В., Мазур Д.А.
ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ У ОРГАНІЗАЦІЇ СУДОВО-ЕКСПЕРТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ ТА ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ 290

Бабков А. О.
ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ПОЧЕРКОЗНАВЧОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ПІДПИСІВ, В МЕЖАХ КРИМНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ, ЯКІ Є АВТОРСЬКИМ ПІДЛОГОМ І МАЮТЬ МАЛИЙ ОБ'ЄМ ГРАФІЧНОГО ЗОБРАЖЕННЯ..... 294

Бакута В. С.
ПСИХІОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПРОВЕДЕННЯ ДОПИТУ 299

Балан М. В., Літвін Ю. І.
СТАН НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ОГЛЯДУ МІСЦЯ ПОДІЇ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ ПОРУШЕНЬ ДЕРЖАВНОГО КОРДОНУ ТА НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ЙОГО КРИМІНАЛІСТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ 302

Барабаш Т. М.
ЩОДО УДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВЧОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СУДОВО-ЕКСПЕРТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ 307

Басиста І. В., Косаняк С. С.
ПРЕДМЕТ ПОСЯГАННЯ ТА ОБСТАНОВКА ВЧИНЕННЯ ЗЛОВЖИВАННЯ ПОВНОВАЖЕННЯ ОСОБАМИ, ЯКІ НАДАЮТЬ ПУБЛІЧНІ ПОСЛУГИ 312

Босак І. А, Пугач І. О.
ТАКТИКА ПРОВЕДЕННЯ ДОПИТУ ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ УХИЛЕНЬ ВІД ОПЛАТИ ПОДАТКІВ 321

Вдович А. М.
ОСОБЛИВОСТІ ДАКТИЛОСКОПІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ СФАЛЬСИФІКОВАНИХ ВІДБИТКІВ ПАЛЬЦІВ РУК ЛЮДИНИ 325

Веселовська Н. А.
ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД РОЗСЛІДУВАННЯ ВТЯГНЕННЯ НЕПОВНОЛІТНІХ У ЗЛОЧИННУ ДІЯЛЬНІСТЬ 329

Герасименко Д. М., Тихонова О. В.
ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ЗНАНЬ В РОЗСЛІДУВАННІ ГОСПОДАРСЬКИХ ЗЛОЧИНІВ 334

Гора І. В.
ПИТАННЯ КРИМІНАЛІСТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИНАМ ПРОТИ ОСНОВ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ 337

Горобчук А. І., Дейнеко О. В.
ГЕНЕЗА ТРАНСНАЦІОНАЛЬНОЇ ОРГАНІЗОВАНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ 341

Грицюк І. В.
КРИМІНАЛІСТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА КРИМІНАЛЬНИХ КОРУПЦІЙНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ 345

Гришко І. М., Загорулько О. С.
КРИМІНАЛІСТИЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗСЛІДУВАННЯ ШАХРАЙСТВА З ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ 349

Гуменський О. А., Будко Т. В.
КОМПЛЕКСНИЙ ХАРАКТЕР ДОСЛІДЖЕННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ НЕГЛАСНОГО ОТРИМАННЯ ІНФОРМАЦІЇ (ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ) 352

Гуріна Д. П., Войтенко О. О.
ОСОБЛИВОСТІ ТАКТИЧНИХ ПРИЙОМІВ ДОПИТУ, СПРЯМОВАНИХ НА ВИЯВЛЕННЯ НЕПРАВДИВИХ ПОКАЗАНЬ ОСОБИ 358

Гусак К. В.
ПРОБЛЕМИ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ В КРИМІНАЛІСТИЦІ 362

Затика Д. А.
ВИКОРИСТАННЯ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ У РОЗСЛЫДУВАННІ ТЕРОРИЗМУ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ УКРАЇНИ 366

Змитрович Д. І., Тищенко К. М.
ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ОКРЕМИХ ВИДІВ НЕТРАДИЦІЙНИХ ЕКСПЕРТИЗ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ 369

Камінський А. М.
ДО ПИТАННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ ПЛОМБ І ЗАПІРНО-ПЛОМБУВАЛЬНИХ ПРИСТРОЇВ 373

Колонюк В. П., Форіс Ю. Б.
ВИДАТНІ ВЧЕНІ-КРИМІНАЛІСТИ КИЇВСЬКОГО НАУКОВО-ДОСЛІДНОГО ІНСТИТУТУ СУДОВИХ ЕКСПЕРТИЗ – В. К. ЛИСИЧЕНКО, І. Я. ФРІДМАН 377

Копин В. М.
ОСОБЛИВОСТІ РОЗСЛІДУВАННЯ ВБИВСТВА МАТІР'Ю СВОЄЇ НОВОНАРОДЖЕНОЇ ДИТИН 381

Корж В. П.
СИСТЕМА КРИМІНАЛІСТИКИ: ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ І ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ 385

Кремінський О. В.
СПОСІБ ВЧИНЕННЯ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ (ВІДМИВАННЯ) ДОХОДІВ, ОДЕРЖАНИХ ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ, ЯК ЕЛЕМЕНТ КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ 391

Кушнір З. О.
КРИМІНАЛІСТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ СЛІДІВ КОМП'ЮТЕРНИХ ЗЛОЧИНІВ 395

Лазебний А. М., Франчук М. І.
ОСОБЛИВОСТІ ОГЛЯДУ МІСЦЯ ПОДІЇ..... 399

Линник О. В., Мазурець О. О.
ОСОБЛИВОСТІ ТАКТИЧНИХ ПРИЙОМІВ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ СЛІДЧОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ 404

Лопата О. А.
СУДОВО-ЕКСПЕРТНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЕКСПЕРТНОЇ СЛУЖБИ МВС УКРАЇНИ..... 408

Музиченко А.В.
ПРОБЛЕМИ ОБІГУ ХОЛОДНОЇ ЗБРОЇ В УКРАЇНІ 412

Нечваль А. О.
ВІДНОВЛЕННЯ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ ЩОДО ОБШУКУ НА СТАДІЇ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ: ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ 417

Падалка А. М.
ТИПОВІ СЛІДИ ЗЛОЧИНІВ ОРГАНІЗОВАНОЇ ЛОЧИННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ ОПОДАТКУВАННЯ: КРИМІНАЛІСТИЧНИЙ АСПЕКТ..... 420

Песоцька Ю. В.
ПРОБЛЕМА ПІДРОБКИ ДОКУМЕНТІВ, ВИГОТОВЛЕНИХ НА ПЛАСТИКОВІЙ ОСНОВІ..... 424

Поліщук А. М.
ДЕЯКІ ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ СУДОВО-ПОЧЕРКОЗНАВЧОЇ ЕКСПЕРТИЗИ..... 428

Полтавський А. О.
ДО ПИТАННЯ АКТУАЛІЗАЦІЇ ТЕОРЕТИЧНИХ ПОЛОЖЕНЬ КРИМІНАЛІСТИКИ ТА СУДОВОЇ ЕКСПЕРТОЛОГІЇ СКРІЗЬ ПРИЗМУ МІЖНАРОДНОЇ ТА НАЦІОНАЛЬНОЇ СТАНДАРТИЗАЦІЇ..... 432

Садченко О. О.
ВПРОВАДЖЕННЯ БЕЗПІЛОТНИХ ЛІТАЛЬНИХ АПАРАТІВ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС 437

Самодін А. В.
ПРАВОВЕ ТА КРИМІНАЛІСТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОТИ СЛІДЧО-ОПЕРАТИВНОЇ ГРУПИ НА МІСЦІ ПОДІЇ 442

Старушкевич А. В.
РОЗРОБЛЕННЯ ТЕОРЕТИЧНИХ ОСНОВ МЕТОДІВ РОЗСЛІДУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ У ПРАЦЯХ ГАНСА ГРОСА 447

Тертишник В.
СТРАТЕГІЯ ПРОТИДІЇ WHITE-COLLAR CRIME 452

Топчій В. В.
ТАКТИКА ВЕДЕННЯ ДОПИТУ 457

Федорова О. О., Стикуц А. В.
КРИМІНАЛІСТИЧНЕ ВИЗНАЧЕННЯ ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНОЇ ПРИГОДИ В УМОВАХ НЕОЧЕВИДНОСТІ 460

Целип І. С., Цвік А. В.
ОТРИМАННЯ ПОКАЗАНЬ ПОТЕРПІЛОГО ПІД ЧАС СУДОВОГО РОЗГЛЯДУ 464

Цимбал П. В., Цимбал Т. Я., Федорчук М. А.
ЕПОХА ВЕЛИКИХ ВЧЕНИХ-КРИМІНАЛІСТІВ 468

Чалюк С. Ю., Бардакова Д. О.
ДЕЯКІ АСПЕКТИ КРИМІНАЛІСТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ДОКУМЕНТІВ, ВИКОНАНИХ ЗА ДОПОМОГОЮ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ 473

Чернявський С. С., Саковський А. А.
ДОСВІД НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ВНУТРІШНІХ СПРАВ ЩОДО ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ-КРИМІНАЛІСТІВ ТА СУДОВИХ ЕКСПЕРТІВ 477

Чорноус Ю. М.
КРИМІНАЛІСТИКА У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ МВС УКРАЇНИ 480

Чурілова А. Г.
ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ СЛІДЧОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ 485

Шаповал О. В.
ОСОБЛИВОСТІ ТАКТИКИ ДОПИТУ
НЕПОВНОЛІТНІХ ОСІБ 488

Шклярук О. В., Хом'як М. Б.
ВИМОГИ ДО ПРОВЕДЕННЯ ОБШУКУ ПІД ЧАС
ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ 491

Щербаковский М. Г.
ОСНОВАНИЯ КЛАССИФИЦИРОВАНИЯ
СУДЕБНЫХ ЭКСПЕРТИЗ 495

Юрченко В. С.
ПРОБЛЕМА ВИКОРИСТАННЯ
ОДОРОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ЯК ДОКАЗІВ
У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ 500

6) оперативно-тактична ситуація, сформована за результатами інформації про факти спричинення шкоди здоров'ю, летальні випадки осіб за результатами споживання неякісної, підробленої, сфальсифікованої продукції (товарів), лікарських препаратів тощо;

7) оперативно-тактична ситуація, сформована на підставі вивчення та аналізу інформації, яка була отримана за результатами розслідування злочинів, як пов'язаних з незаконним обігом товарів, так і інших злочинів.

Діяльність щодо виявлення та документування фактів незаконного обігу товарів потребує комплексного підходу та відповідної організації й планування проведення оперативно-розшукових заходів. Спрямування таких заходів залежить від змісту первинної оперативної інформації, способів злочинної діяльності, особливостей технологічного процесу виготовлення підроблених товарів, каналів збуту, використання можливостей фіктивних суб'єктів господарювання. Документування злочинної діяльності створює умови для використання інформації у процесі досудового розслідування як доказів під час дотримання відповідної процедури їхнього отримання.

Лугіна Наталія Анатоліївна,
к.ю.н., доцент, доцент кафедри кримінального процесу та криміналістики Університету ДФС України

ОСОБЛИВОСТІ ВРУЧЕННЯ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ ТА ПОРЯДОК ВИКЛИКУ ОСІБ, ЩО ПЕРЕБУВАЮТЬ У ЗОНІ АТО

Недосконаліть інституту вручення повідомлення про підозру є вагомою проблемою кримінального процесу та неухильно призводить до порушення презумпції невинуватості.

Повідомлення про підозру – одне з найважливіших процесуальних рішень органу розслідування, за результатом прийняття якого конкретна особа набуває «особливого правового статусу».

Однак непоодинокі випадки свавілля органів розслідування, зокрема порушення порядку вручення такого повідомлення, призводять до

порушення основних засад кримінального процесу та обмеження конституційних прав громадян.

Саме тому цей етап розслідування вимагає від сторони обвинувачення не просто досконалого знання процесуального законодавства, але й вміння застосувати його на практиці.

У зв'язку з внесенням змін до КПК України, відповідно до Закону України від 7 жовтня 2014 року № 1689-VII «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України щодо невідворотності покарання за окремі злочини проти основ національної безпеки та корупційні злочини», форма здійснення досудового розслідування окремих визначених у КПК України кримінальних правопорушень зазнала змін, зокрема здійснення досудового розслідування стало можливим за відсутності підозрюваного.

Дослідженню питання вручення повідомлення про підозру особі, яка переховується від слідства, коли її місцезнаходження невідоме, приділяли увагу як науковці, так і практичні працівники, зокрема Ю. Аленін, А. Андрейчук, О. Волобуєва, Г. Гапотченко, І. Гловюк, В. Гринюк, І. Івасюк, Є. Наливайко, М. Цуцкіридзе, Л. Юрченко та ін. Водночас проблемні аспекти вручення повідомлення про підозру особам, місце проживання та/або перебування яких в районі проведення АТО, підтвердження факту перебування підозрюваного на таких територіях та інші залишились поза увагою.

Згідно з ч. 1 ст. 42 КПК України підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому стст. 276–279 КПК України, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, проте його не вручено їй унаслідок не встановлення місцезнаходження особи, однак вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений КПК України для вручення повідомлень [1].

З аналізу зазначеної вище норми КПК України випливає, що у випадку неможливості безпосереднього вручення слідчим повідомлення про підозру особі в день його складання застосовується загальний порядок здійснення виклику в кримінальному провадженні, що визначений у ст. 135 КПК України [2, с. 180–181], який передбачає можливість направлення повістки про виклик поштою, електронною поштою чи факсимільним зв'язком [1].

Таким чином, КПК України містить вичерпний перелік способів, з дотриманням яких повідомлення про підозру може бути вручене. Однак «вручено» не означає «отримано», а отже, доцільно враховувати вимоги щодо належного підтвердження отримання або ознайомлення особою зі змістом повідомлення про підозру іншим шляхом.

І тут випадки порушення прав осіб зі сторони обвинувачення набувають усе більш систематичного характеру.

Щодо надіслання письмового повідомлення про підозру поштою, у цьому контексті необхідно чітко визначити конкретний момент, з якого особа набуває статусу підозрюваного: з моменту направлення засобами поштового зв'язку чи з моменту фактичного вручення потенційному підозрюваному поштового відправлення з повідомленням про підозру. Аналіз положень КПК України дає підстави стверджувати, що направлення особі повідомлення про підозру засобами поштового зв'язку відповідатиме вимогам КПК України лише у випадку вручення поштового відправлення особисто підозрюваному. Так, згідно з ч. 1 ст. 136 КПК України належним отриманням підозри є виключно розпис особи, у тому числі на поштовому повідомленні. Тому сам лише факт направлення поштою повідомлення про підозру не є доказом належного вручення особі такого повідомлення.

Окремої уваги заслуговує проблема вручення повідомлення про підозру особі, яка перебуває в районі проведення АТО. Зважаючи на проведення бойових дій на частині території України, особисте вручення повідомлення про підозру особам, які перебувають на таких територіях, на сьогодні є неможливим. Зазначене вище пов'язане з тим, що в населені пункти Донецької та Луганської областей, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, Українське державне підприємство поштового зв'язку «Укрпошта» не здійснює пересилання поштових відправлень [3].

Таким чином, особа набуває статусу підозрюваного з моменту вручення їй особисто поштового відправлення, а не з моменту відправлення такого повідомлення слідчим. Однак на сьогодні спостерігаємо непоодинокі випадки, за яких слідчий направляє особі повідомлення про підозру поштою, після чого негайно вносить відповідні відомості до Єдиного реєстру досудового розслідування. На жаль, інколи ситуація складається і навпаки.

Перш ніж робити висновки щодо внесення змін до КПК України стосовно порядку здійснення виклику в кримінальному провадженні осіб, які перебувають у зоні АТО, доцільно проаналізувати встановлений у КПК України особливий порядок надсилання повісток про виклик і вручення процесуальних документів під час здійснення спеціального досудового розслідування. Цей порядок закріплений у ч. 1 ст. 297-5 КПК України та передбачає надсилання повісток про виклик підозрюваному за останнім відомим місцем його проживання чи перебування та обов'язкове їхнє опублікування в ЗМІ загальнодержавної сфери розповсюдження і на офіційних веб-сайтах органів, що здійснюють досудове розслідування. З моменту опублікування повістки про виклик у ЗМІ загальнодержавної сфери розповсюдження підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом [1]. Реалізація зазначених положень у практичній діяльності має декілька проблемних аспектів. Буквальне тлумачення положень ч. 1 ст. 297-5 КПК України дозволяє зробити висновок, що здійснення повідомлення у визначеному цією нормою порядку можливе лише у разі здійснення СДР, тобто після постановлення слідчим суддею ухвали про його здійснення, а до того застосуватися не може. Незважаючи на це, на практиці вказаний вище порядок повідомлення використовується ще до прийняття слідчим суддею рішення про здійснення СДР. Особливо це поширено у випадках, коли направлення повідомлення іншим чином неможливе, а саме коли особа перебуває в районі проведення АТО.

Виходячи з цього доцільно встановити обов'язок органів досудового розслідування, слідчого судді, суду у випадках, коли останнє відоме місце проживання чи перебування особи, яка викликається, знаходиться на тимчасово окупованій території України або в районі проведення АТО, публікувати повістки про виклик у ЗМІ загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційних веб-сайтах органів, що здійснюють досудове розслідування та судовий розгляд. Зазначене положення варто застосовувати, незалежно від постановлення слідчим суддею ухвали про здійснення СДР щодо таких осіб.

Підсумовуючи викладене, приходимо до висновку, що недосконалість інституту вручення повідомлення про підозру та виклику таких осіб є вагомою проблемою кримінального процесу та неухильно призводить до порушення презумпції невинуватості.

Саме тому з метою забезпечення дотримання та захисту прав людини нагальною є потреба подальшого аналізу, вдосконалення, а також деталізованого роз'яснення поняття «належного вручення та отримання» повідомлення про підозру на законодавчому рівні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кримінальний процесуальний кодекс України : кодекс : від 13.04.2012 № 4651-V1, в редакції Закону України : від 12.05.2016 № 1355-VШ [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http:// zakon4.rada.gov.ua/laws/show/ 4651-17/ed20160512.

2. Татаров О. Проблеми повідомлення про підозру та шляхи їх вирішення / О. Татаров // Наук. часопис Нац. акад. прокуратури України. – 2014. – № 4. – С. 179–186.

3. Робота Укрпошти в Донецькій та Луганській областях [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://ukrposhta.ua/ru/robota-ukrposhti-v- doneckij-ta-luganskij-oblastyax.

4. Удалова Л. Здійснення кримінального провадження за відсутності підозрюваного, обвинуваченого / Л. Удалова, Д. Письменний // Право України. – 2015. – № 7. – С. 51–57.

Любчик Леся Василівна,
Довгань Вікторія Миколаївна,
здобувачі першого (бакалаврського) рівня вищої освіти Навчально-наукового інституту права Університету ДФС України
Науковий керівник:
Калганова Олена Анатоліївна,
к.ю.н., доцент, професор кафедри фінансових розслідувань Університету ДФС України

ПОВНОВАЖЕННЯ ТА ФУНКЦІЇ СЛІДЧИХ СУДДІВ У ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ

Актуальність визначення повноважень слідчого судді у кримінальному провадженні є досить важливою: яку роль відіграє слідчий суддя;